

Ἐκ ποιήματος δοθέντος τῷ κ. Κουμουνοδούρῳ εἰς Τρίκαλα ὑπὸ τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου :

Καλῶς ἔτονε τὸν ἄγγελο τὸ Μέγα Διπλωμάτη
ὅπου ἡ Τουρκία ἔπο μακρὰ κωττάζει μὲ τὸ μάτι
τὸ σοβαρὸ κονδύλι του καὶ τὴ Διπλωματία
ὅπου τὴν ἀποτίναξεν ἀπὸ τὴ Θεσσαλία
χωρὶς τουφέκι καὶ σπαθὶ χωρὶς καπνὸ κι' ἀντάρρα.

Νὰ μὴν ἀφήσης, ὑπουργέ, τὴν πένα σ' νὰ στεγνώσῃ
Ὅσῳ νὰ πᾶμε μέσ' τὴν Πόλ' καὶ τὴν Τουρκία νὰ λυώσῃ.

Δέξου λοιπόν, Ἀλέξανδρε, πατέρα Θεσσαλίας,
Ἄπ' ὄσους ἐλευθέρωσες ἀπὸ τὰς τυραννίαις
Εὐχαριστήσεις, χάριτας. Πολύχρονος νὰ ζήσης
Καὶ νὰ τρομάξ' τὴν πένα σου Ἀνατολή καὶ Δύσις.
(Φάρος τοῦ Ὀλύμπου, ἀρ. 1090).
!!!

ΔΙΑΒΟΛΟΣΚΟΡΠΙΣΜΑΤΑ

Ὡς νὰ μὴ ἤρκουν οἱ τόσοι πολιτικοὶ λόγοι ἐν τῇ Βουλῇ,
οἱ τῶν meetings, οἱ τόσοι ἐπικήδειοι ἐπιτάφιοι κλπ. κλπ.
κλπ. ἐφευρέθη ἤδη καὶ νέον εἶδος, ἦτοι οἱ κατὰ τὴν ἔναρ-
ξιν τῶν δικαστηρίων. Παρκαδείγματος χάριν, ἐν Καπερναούμ
ἤρξατο μ' ἓνα λόγον περίφημον ὁ κ. Νκούμ, ἐν Τρικκάλαις
ὁ κ. Δέδες καὶ οὕτω καθεξῆς.

Ἐν Αἰδηψῷ γεροντοπαλλήκρον γνωστὸν τῇ ἡμετέρᾳ
κοινωνίᾳ, ὅπερ μετέβη ἐκεῖ πρὸς χρῆσιν τῶν λουτρῶν, ἠρώ-
των ἂν ὑποφέρει ἐκ ρευματισμῶν.

— Ἐγώ, ἀπεκρίθη μετ' ὀργῆς, ἐκ ρευματισμῶν; Ὁχι,
τοῦναντίον μάλιστα.

Ἐν Φαλήρῳ ἐσπέραν τινὰ τοῦ θέρους ἀστερόεσαν τρεῖς
ἀναπαραδικσμένοι ἐπλκττον ὄνειρους.

— Ἐγώ, εἶπεν ὁ εἷς, ἤθελον αὐτὰ τὰ ἀστρα νὰ ἦναι που-
γιά γεμάτα χρυσάφι καὶ νὰ ἦναι ἰδικά μου.

— Ἐγώ, εἶπεν ὁ ἄλλος, ἤθελον αὐτὴ ἡ ἄμμος ὅλη νὰ
ἦναι χρυσός.

Ὁ τρίτος ἐσιώπα.

— Σὺ τί ἤθελες; τὸν ἠρώτησαν.

— Νὰ ἀποθάνετε καὶ οἱ δύο καὶ νὰ σᾶς κληρονομήσω.

Ἡ σκηνὴ ἐν τῷ μεταξὺ Ἀθηνῶν καὶ Θεβῶν λεωφορείῳ.
Ὁ φίλος Π. ταξειδεύων ἐν νυκτὶ καὶ μὴ δυνάμενος νὰ κοι-
μηθῆ διότι εἶχε θέσιν ἐν τῷ μέτῳ ἄλλων, λέγει πρὸς τὸν
κατέχοντα τὴν γωνίαν.

— Δός μου τὴν θέσιν σου.

— Διατί;

Καὶ μὲ ὕφος μυστηριώδες τῷ ἐπιλέγει :

— Θὰ σοῦ εἶπω ἀργότερα.

Ὁ κατέχων τὴν γωνίαν φοβηθεὶς τῷ παραχωρεῖ τὴν
θέσιν του.

Περαιτέρω τὸν ἐρωτᾷ καὶ πάλιν, ἀλλ' ὁ Π. μυστηριώδως
πάντοτε τοῦ λέγει :

— Σοῦτ, μὰς ἀκούουν, ἀργότερα.

Τέλος, ὅτε ἐφθασαν εἰς Θήβας :

— Διατί μοῦ ἐζήτησες τὴν θέσιν μου;

— Διότι ἦτο καλλίτερη ἀπὸ τὴν ἰδικήν μου.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Παρακαλοῦνται οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ οἱ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ συ-
δρομηταὶ τοῦ Ἀσμοδαίου, ὅσων ἡ συνδρομὴ λήγει τὴν 17 τρι-
μηνός, νὰ ἀνανεώσωσιν αὐτὴν ἐγκαίρως, ἀποστέλλοντες πρὸς τὴν
διεύθυνσιν τὸ ἀντίτιμον αὐτῆς, ἕνα μὴ διακοπῆ ἢ ἀποστολῆ τοῦ
φύλλου. Πρὸς τοῦτοις παρακαλοῦνται οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐγγρα-
φῶσι συνδρομηταὶ νὰ γνωστοποιήσωσι τοῦτο εἰς τὴν διεύθυν-
σιν τῆς ἐφημερίδος ἐν ὁδῷ Σταδίου ἀριθ. 14 ἀπέναντι τῆς Πιστω-
Τραπεζῆς, ἀποστέλλοντες συγχρόνως καὶ τὴν ἐτησίαν συνδρομὴν.
Τὸ φύλλον πωλεῖται ἐν τῷ γραφείῳ καὶ ἀνά τὰς ὁδοὺς ἀνά
λεπτ. 10.

Ὁ Ἀσμοδαῖος θὰ ἐκδίδεται καὶ ἐκτάκτως ὡσαύκις ἡ ἀθηναῖα
κοινωνία τῷ παρέχει ἀφθονοτέραν τροφήν.

Ὁ Ἀσμοδαῖος δημοσιεύει εἰδοποιήσεις καὶ με εἰκόνας.

Ὁ γνωστὸς ἐμποροράπτης κ. Θ. ΧΑΛΚΩΜΑΤΑΣ εἶδο
ποιεῖ τοὺς πελάτας του ὡς καὶ τὸ κοινόν, ὅτι ἐκόμισται
ἐσχάτως ἐξ Εὐρώπης διάφορα ἐκλεκτὰ ὑφάσματα. Οἱ βου-
λόμενοι ἀποταθῆτωσαν εἰς τὸ κατάστημα αὐτοῦ, κείμε-
νον ἐπὶ τῆς διασταυρώσεως τῶν ὁδῶν Ἐρμοῦ καὶ Αἰόλου
(ἐντὸς τοῦ πιλοποιείου Λευκαδίου) καὶ θέλουσι μεί-
να κατὰ πάντα εὐχαριστημένοι.

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου Ἀδελφῶν Περρῆ.